

hebben. We zoeken nu een' visscher op en vragen hem, of wij zijn schuitje niet voor een uurtje kunnen huren. Tien tegen één, dat hij een toestemmend antwoord geeft. Of wel, we vragen een' kleinen jongen om ons naar Nauta, dat is de veldwachter, te brengen. Die verhuurt ons gaarne een licht en makkelijk bootje. We zullen ons tot hem wenden. Gaan we het dorp in. Hier langs 't Spaarne blijven, die brug over, dat steegie door en we zijn op de Kolk. Nu linksom en doorgelopen tot den dijk. Halt! Een bordje op de deur: Gemeente-veldwachter, zegt ons al, waar we zijn moeten. We zeggen hem, wat we verlangen, en na tien minuten dobberen we op 't Spaarne. Nu de Mooie Nel in!

Terwijl we daarheen roeien, zal ik u vertellen hoe dat water, volgens een oud verhaaltje, aan dien naam is gekomen.

De groote dijk, dien gij achter u ziet, beschutte vroeger het lage land om u heen tegen het IJ. Op de plek, waar nu de Mooie Nel is, woonde toen eene rijke boerin, Nel genaamd. Zij was ongehuwd en zeer mooi. Men noemde haar Mooie Nel. Eens op een nacht, dat 't hevige stormde, brak de dijk door, 't water overstroomde het land, en de hoeve van Nel verdween met alles wat er in was, in de diepte. Sinds dien tijd noemt men het water, dat op die plek ontstond, de Mooie Nel.

Zie, daar is het eilandje vlak bij ons. Vaar nu om die biezen heen en dien inham in en zachtkens schuift ons schuitje op het eilandje.

Nu aan wal. Ziet gij daar tusschen irissen en riet niet eenige, neen, vele witte bloemen? Daarom zijn we hier naar toe gegaan.

Zie eens, wat mooie bloempjes, met een wit bloemdek, met groene slippen. 't Gelykt wel iets op dat van een Sneeuwkllokje, maar 't is veel grooter. De stengel, die drie tot zes bloemen draagt, steekt boven de breed-lijn-vormige bladeren uit. En zie eens, hoeveel exemplaren groeien er hier!

't Is het zomerklokje, *Leucocjum aestivum*. Op vele plaatsen zeer zeldzaam, komt het hier in grooten overvloed voor, ieder jaar vele Haarlemsche plantenverzamelaars tot zich lokkende, om er eenige mooie te plukken.

Ook wij zullen er eenige medenemen met bol en al. 't Uitgraven gaat echter in dien vetten, taaien grond, die bovendien vol met plantenwortels zit, zeer lastig. Eindelijk hebben wij eenige bollen opgegraven.

Die bollen zullen we planten. Voor drie jaar heb ik eenige bollen medegenomen naar de Kweekschool te Haarlem en nu bloeien ze ieder jaar. Die wij nu medenemen zullen dus ook wel gaan groeien.

Voor we van hier vertrekken, wil ik u nog wijzen op de *Drosera rotundifolia*, die hier ook groeit. Aan den overkant op 't vasteland kunt ge de *Malva Alcea* vinden, die nu echter nog wel niet zal bloeien.

Nemen we afscheid van het eilandje en begeven we ons weer in het schuitje.

Voort gaat het, met lange slagen weer naar Spaarndam, waar we na tien minuten aankomen, 't schuitje afgeven, uitstappen en ons eerst iets gaan verfrisschen.

Na een warme wandeling van een uurtje zijn we weer in Haarlem terug.

A.

CLOVIS.

Hulp gevraagd tegen spinnen.

Zoudt u me ook kunnen zeggen, of er een middel bestaat om het nestelen van spinnen tegen te gaan? Het raam van mijne slaapkamer is in een ouden, niet begroeiden muur, en nu gaat er geen dag voorbij, of er loopen spinnen binnen, wat ik minder aangenaam vind. Kan ik den muur misschien ook met iets laten bestrijken, waar eene spin niet tegen kan?

Groningen.

K. L.

Wit groot Hoefblad.

Met mijn vriend R. van der Putte bij Leiden op excursie zijnde, was ik Zaterdag j.l. zoo gelukkig de zeldzame *Petasites alba*, wit groot Hoefblad, te vinden. De planten groeiden in een tamelijk groot aantal langs een slootkant dicht bij de stad.

Gouda.

M. VAN SPENGLERS.

Een verankerd spinneweb.

Gister vond ik, in den tuin komende, een spinneweb, met een tegenwicht. Het was een meter van den grond tusschen

een beuk en een paar struiken aan een draad van ongeveer 2 cM. lang. Het gewicht bestond uit een beukenblad, wat blijkbaar voldoende was daar netje en spinnetje beiden zeer klein waren. Ik geloof niet, dat het van den grond opgelicht kan zijn, daar het een halve meter boven den grond hing en de draad zelf maar ± 40 cM. was. Dat het van den boom gevallen en in het web is blijven hangen, zou ook wel mogelijk zijn, maar hoe had het web dan eerst vast gezeten en hoe kan het dan juist aan 't eind van die draad komen. Daarentegen geloof ik, dat het blad te groot was om door zoo'n klein spinnetje te worden gedragen. Zoo zeldzaam is zoo'n gewicht echter toch niet meen ik; want verleden jaar heb ik ook eens een spinneweb met een stokje als gewicht tegen een muur gevonden, maar voor ik tijd had het goed op te nemen, was het al weg.

Middelburg.

F. WIBAUT.

Kievitsbloem.

Gisteren, bij 't plukken van kievitsbloemen bij *Wateringen*, vond ik een bloem welke ik nooit te voren zoo ontmoet had. De stengel splitste zich aan 't bovineinde in tweeën en aan elke van deze twee stengels zat eene mooie kievitsbloem.

Is dit een buitengewoon geval, of doet dit zich meer voor?

R. CORT v. D. LINDEN.

In *D. L. N.* III is al zoo'n tweeling te zien, geteekend door Mej. v. Schermbeek.

Hierbij zend ik UEd. in een klein fleschje twee wormen op spiritus. Deze diertjes heeft de Heer J. J. Persant Snoep, arts alhier, door eene handige operatie gehaald van onder de huid rondom de beide rechteroogen van twee vorentjes, die ik nu ruim een jaar lang in m'n aquarium heb gehouden.

Patiënten zwemmen nu weer lustig rond en schijnen geen letsel van de operatie gehad te hebben. Hunne oogen zijn nu weer geheel normaal. In het tijdsverloop van twee jaar heb ik nu een 5-tal vorentjes gezien, die last hadden van deze parasieten. De drie anderen zijn zonder operatie gestorven. Kan U of een der lezers der *Levende Natuur* mij een en ander van deze diertjes vertellen?

Verder vindt U in een papiertje eenige diertjes, (vloekreeften naar ik geloof.) Elken morgen vind ik in mijn schoollokaal van deze beestjes dood op den vloer liggen, 8—20 stuks. Nooit heb ik er een levend gevonden. De oplossing van dit raadsel kan ik maar niet vinden. Ze leven immers in het water en aan den kant der slootjes onder steenen en allerlei voorwerpen? Wie kan mij omtrent deze diertjes flink inlichten?

Onze school is ruim tien jaar geleden gebouwd op opgehoogd terrein. Ruimte tusschen de vloerplanken wordt nergens gevonden. Meest vind ik de diertjes tusschen de banken en op donkere plaatsen.

Workum.

J. BOONSTRA.

De rups in 't zaagsel, is de wilgenhoutrups; aan de reuk is 't al te merken. Over de rest later.

J. J. de K., te Amersfoort. De vindplaats Amersfoort voor Wit Groot Hoefblad is al vermeld door den Heer Kok Ankersmit in het 4e deel *D. L. N.* blz. 41.

L. v. O., te Arnhem. In de cocons' die U ons zond bevond zich niets, dat op een pop leek. Waarschijnlijk waren het verlaten huisjes van psyche-rupsen.

F. W. O. W., te Oud-Vossemeer. De bladwesp waarvan u de fraai à jour gewerkte cocoon zondt, is van *Clavellaria amerinae* L.

Truus, Jeanne en Wim, te Lausanne. Als u maar heel kleine wormpjes geeft, en geduldig wacht op een zonnetje, dat in het aquarium schijnt en tot de diertjes wat gewend zijn, zullen de salamanders wel gaan eten. Ze moeten tot Juni in het water blijven. Padden eten liefst tegen den avond; slakken en wormen is goed voer, ook vliegen zullen ze wel eten, als ze honger krijgen.

L. A. M., te 's Gravenhage. Het diertje dat u zag, was een wezeltje of een hermelintje; dat is nu al weer bruin.

Verbetering.

In 't verslag van de vergadering N. H. V. (vorige aflevering) is 't verbindingssteeken tusschen *aardbezie* en *klaver* weggelaten, dit werkt zinstorend.